

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 13C/217/2008
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8108221773
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Paveleková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2017:8108221773.27

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou Mgr. Alenou Pavelekovou v právnej veci žalobcu: V. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom V., P. XX, právne zastúpeného JUDr. Michalom Feciľakom, advokátom, Prešov, Jesenná 8, proti žalovanému: Mesto Prešov, IČO: 327646, Hlavná 73, Prešov, zastúpeného JUDr. Alojzom Naništom, advokátom so sídlom v Prešove, Sládkovičova 8, o náhradu za užívanie nehnuteľnosti, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 1.667,61 eur spolu s 8,5 % ročným úrokom zo sumy 1.667,61 eur od 22.4.2008 do zaplataenia, v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.
- III. Žalovaný má vo vzťahu k žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 70 % trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu dňa 8.9.2008 domáhal sa žalobca, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu 59.939,- Sk spolu s 8,5 % ročným úrokom z omeškania z tejto sumy od 22.4.2008 do zaplataenia. V znení zmeny žaloby, ktorá bola pripustená uznesením č.k. 13C 217/2008-673 v spojení s opravným uznesením č.k. 13C 217/2008-686, sa žalobca domáhal na žalovanom zaplataenia titulom bezdôvodného obohatenia za obdobie od 12.12.2008 do 12.12.2012 sumy 13.597,92 eur a úroku z omeškania (už mesačné nájomné), z dlžnej sumy 283,20 eur vo výške 10,50 % ročne od 13. 1. 2009 do zaplataenia, z dlžnej sumy 283,20 eur vo výške 10,00 % ročne od 13.2.2009 do zaplataenia, z dlžnej sumy 283,20 eur vo výške 9,50 % ročne od 13.3.2009 do zaplataenia, z dlžnej sumy 283,20 eur vo výške 9,25 % ročne od 13.4.2009 do zaplataenia, z dlžnej sumy 283,20 eur vo výške 9,00 % ročne od 13.5.2009 do zaplataenia, z dlžnej sumy 283,20 eur vo výške 9,00 % ročne od 13.6.2009 do zaplataenia, z dlžnej sumy 283,20 eur vo výške 9,00 % ročne od 13.7.2009 do zaplataenia, z dlžnej sumy 283,20 eur vo výške 9,00 % ročne od 13.8.2009 do zaplataenia, z dlžnej sumy 283,20 eur vo výške 9,00 % ročne od 13.9.2009 do zaplataenia, z dlžnej sumy 283,20 eur vo výške 9,00 % ročne od 13.10.2009 do zaplataenia, z dlžnej sumy 283,20 eur vo výške 9,00 % ročne od 13.11.2009 do zaplataenia, z dlžnej sumy 283,20 eur vo výške 9,00 % ročne od 13.12.2009 do zaplataenia, z dlžnej sumy 283,20 eur vo výške 9,00 % ročne od 13.1.2010 do zaplataenia, z dlžnej sumy 283,20 eur vo výške 9,00 % ročne od 13.2.2010 do zaplataenia, z dlžnej sumy 283,20 eur vo výške 9,00 % ročne od 13.3.2010 do zaplataenia, z dlžnej sumy 283,20 eur vo výške 9,00 % ročne od 13.4.2010 do zaplataenia, z dlžnej sumy 283,20 eur vo výške 9,00 % ročne od 13.5.2010 do zaplataenia, z dlžnej sumy 283,20 eur vo výške 9,00 % ročne od 13.6.2010 do zaplataenia, z dlžnej sumy 283,20 eur vo výške 9,00 % ročne od 13.7.2010 do zaplataenia, z dlžnej sumy 283,20 eur vo výške 9,00 % ročne od 13.8.2010 do zaplataenia, z dlžnej sumy 283,20 eur vo výške 9,00 % ročne od 13.9.2010 do zaplataenia, z dlžnej sumy 283,20 eur vo výške 9,00 % ročne od 13.10.2010 do zaplataenia, z dlžnej sumy 283,20 eur vo výške 9,00 % ročne od 13.11.2010 do zaplataenia, z dlžnej sumy 283,20 eur vo výške 9,00 % ročne od 13.12.2010 do zaplataenia, z dlžnej sumy 283,20 eur vo výške 9,00 % ročne od 13.1.2011 do zaplataenia, z dlžnej sumy 283,20 eur vo výške 9,00 % ročne od 13.2.2011 do zaplataenia, z dlžnej sumy 283,20 eur vo výške 9,00 % ročne od 13.3.2011 do zaplataenia, z dlžnej sumy 283,20 eur vo výške 9,25 % ročne od

13.4.2011 do zaplattenia, z dlžnej sumy 283,20 eur vo výške 9,25 % ročne od 13.5.2011 do zaplattenia, z dlžnej sumy 283,20 eur vo výške 9,25 % ročne od 13.6.2011 do zaplattenia, z dlžnej sumy 283,20 eur vo výške 9,50 % ročne od 13.7.2011 do zaplattenia, z dlžnej sumy 283,20 eur vo výške 9,50 % ročne od 13.8.2011 do zaplattenia, z dlžnej sumy 283,20 eur vo výške 9,50 % ročne od 13.9.2011 do zaplattenia, z dlžnej sumy 283,20 eur vo výške 9,50 % ročne od 13.10.2011 do zaplattenia, z dlžnej sumy 283,20 eur vo výške 9,25 % ročne od 13.11.2011 do zaplattenia, z dlžnej sumy 283,20 eur vo výške 9,25 % ročne od 13.12.2011 do zaplattenia, z dlžnej sumy 283,20 eur vo výške 9,00 % ročne od 13.1.2012 do zaplattenia, z dlžnej sumy 283,20 eur vo výške 9,00 % ročne od 13.2.2012 do zaplattenia, z dlžnej sumy 283,20 eur vo výške 9,00 % ročne od 13.3.2012 do zaplattenia, z dlžnej sumy 283,20 eur vo výške 9,00 % ročne od 13.4.2012 do zaplattenia, z dlžnej sumy 283,20 eur vo výške 9,00 % ročne od 13.5.2012 do zaplattenia, z dlžnej sumy 283,20 eur vo výške 9,00 % ročne od 13.6.2012 do zaplattenia, z dlžnej sumy 283,20 eur vo výške 8,75 % ročne od 13.7.2012 do zaplattenia, z dlžnej sumy 283,20 eur vo výške 8,75 % ročne od 13.8.2012 do zaplattenia, z dlžnej sumy 283,20 eur vo výške 8,75 % ročne od 13.9.2012 do zaplattenia, z dlžnej sumy 283,20 eur vo výške 8,75 % ročne od 13.10.2012 do zaplattenia, z dlžnej sumy 283,20 eur vo výške 8,75 % ročne od 13.11.2012 do zaplattenia, z dlžnej sumy 283,20 eur vo výške 8,75 % ročne od 13.12.2012 do zaplattenia.

2. V žalobe uviedol, že je výlučným vlastníkom parcely S.-A. XXX/X orná pôda o výmere 266 m², k.ú. Solivar, zapísané na LV č. XXXX, ktorú nadobudol do vlastníctva na základe kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 19.12.2006. Na tejto nehnuteľnosti vo výlučnom vlastníctve žalobcu sa nachádza inžinierska stavba - komunikácia, ktorá je podľa vyjadrenia žalovaného zo dňa 18.1.2007 v jeho vlastníctve. Žalovaný užíva nehnuteľnosť vo výlučnom vlastníctve žalobcu, na ktorej sa nachádza stavba komunikácie a vykonáva tak práva nájmu cudzej veci bez platnej nájomnej zmluvy. Žalovaný sa podľa názoru žalobcu bezdôvodne obohacuje, pričom výšku bezdôvodného obohatenia určil žalobca podľa odborného vyjadrenia H.. Q. B. zo dňa 3.12.2006, v ktorom tento stanovil všeobecnú hodnotu nehnuteľnosti a následne vypočítal výšku nájomného. Znalec vypočítal nájomné v roku 2006 vo výške 223,50 Sk za 1 m² ročne.

3. Žalovaný so žalobou nesúhlasil. Uviedol, že žalovaný spravuje miestne komunikácie a nemá z toho žiaden prospech. Má s tým spojené len náklady spočívajúce v oprave miestnych komunikácií v ich správe a v údržbe. Miestne komunikácie neslúžia žalovanému na podnikanie, zo zákona je žalovaný povinný spravovať miestne komunikácie, ktoré naňho prešli ex lege. Z toho dôvodu nie je možné vychádzať zo všeobecnej hodnoty pozemku a trhovej hodnoty nájmu. Upozornil na skutočnosť, že žalobca by nemal prístup na uvedený pozemok a ak by nebola zriadená miestna komunikácia „musel by vedieť lietať“ aby sa dostal na svoj pozemok. Uviedol, že považuje konanie žalobcu za konanie v rozpore s dobrými mravmi spočívajúce v tom, že kúpil nehnuteľnosť, na ktorej bola zriadená miestna komunikácia s vedomím že na nej bude „zarábať“.

4. Súd vykonal dokazovanie žiadosťou o náhradu za užívanie nehnuteľností, odpoveďou žalovaného, kúpnu zmluvou, odborným vyjadrením, listom vlastníctva, znaleckými posudkami a vo veci rozhodol s rozsudkom zo dňa 6.2.2012, č.k. 13C 217/2008- 445, ktorým žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 322 eur spolu s 8,5 % ročným úrokom zo sumy 322 eur od 22.4.2008 do zaplattenia, a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

5. Súd žalobe vyhovel len čiastočne s odôvodnením, že žalobca dobre vedel, že kupuje pozemok zastavaný komunikáciou, a preto na rozdiel od pôvodných vlastníkov mu spravodlivo patrí náhrada, ako pri menej lukratívnom pozemku z dôvodu jeho zastavania. Iná vec by bola, ak by právo na „úplné“ odškodnenie uplatnili pôvodní vlastníci, ktorí však svoje právo na žalobcu nepostúpili. Súd prvej inštancie v tomto smere vychádzal zo znaleckého posudku Slovenskej technickej univerzity, ktorý pri všeobecnej hodnote nájmu zohľadnil zastavanie pozemku za 1 m² v roku 2006 - 1,143 eur a v roku 2007 - 1,198 eur.

6. Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie tak žalobca, ako aj žalovaný, žalobca trval na vyššom rozsahu bezdôvodného obohatenia, ako by nešlo o zastavaný pozemok a žalované mesto navrhlo v odvolacom konaní zmeniť rozsudok vo vyhovujúcom výroku a žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

7. Odvolací súd preskúmal vec a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné. Poukázal na to, že nevidí dôvod na odklon od ustálenej judikatúry po zjednotení postupu v znení stanoviska spoločného kolégia a uviedol, že čo do medzitimnej otázky (základu nároku) sa stotožňuje s prvostupňovým súdom. V ďalšom poukázal na to, že žalovaný zaberá pozemok vo vlastníctve žalobcu, s vlastníkom pozemku sa za sporné obdobie nijako právne nevyrovnal, a niet dôvodu konštatovať iný záver ako ten, že žalovaný bezdôvodne sa obohatil na úkor žalobcu. Len samotný fakt, že ide o využívanie pozemku „pre všetkých“, teda na verejnoprospešný účel, nemôže vlastníka ukrátiť. Odvolací súd uviedol, že žalované mesto neuviedlo žiadny relevantný odvolací právny dôvod a prvostupňový súd čo do základu správne posúdil predmetnú vec ako nárok na bezdôvodné obohatenie.

8. Odvolací súd však poukázal, že problematická je otázka rozsahu, v akom došlo na strane žalovaného k bezdôvodnému obohateniu, ktorou sa odvolací súd musel zaoberať, keďže suspenzívny účinok odvolania, odkladaný stav v súvislosti s odvolaním žalobcu, sa týka aj zamietavého výroku. Poukázal na to, že pokiaľ prvostupňový súd uznal žalobcovi nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v menšom rozsahu s odôvodnením, že žalobca kupoval pozemok zastavaný, je nespravodlivé, aby sa pri náhrade zohľadnil fakt, že žalobca musel dobre vedieť, že pozemok je zastavaný komunikáciou. Uviedol, že v zásade nemôže byť tak výrazný rozdielny prístup pri výške bezdôvodného obohatenia, podľa toho, kto je vlastníkom zastavaného pozemku alebo či došlo k zmene jeho vlastníka. Odvolací súd odmietol názor prvostupňového súdu o relevantnosti prípadného postúpenia práva z predchodcov na žalobcu. Uviedol, že niet dôvodu ukracovať neskoršieho vlastníka, ak právo na vydanie bezdôvodného obohatenia vzniklo, je nenáležité z neho tak zásadným spôsobom uberať neskoršiemu vlastníkovi, ako to urobil prvostupňový súd. Uviedol, že ak by štát nezanechal takýto „neporiadok“ pri (ne)vyporiadaní s vlastníkmi pozemkov, tak predmetný spor by nemusel existovať. Vlastne žalobca v skutočnosti urýchľuje odstránenie protiprávneho stavu, pretože sa veci musia s vlastníkom urovnať a zosúladiť s právom. Odvolací súd uviedol, že za to sa mu zo strany súdu dostalo, že by priznanie práva v trhových rozmeroch bolo „spravodlivé“ len u pôvodného vlastníka. Odvolací súd, by pochopil, zohľadnenie zastavania pozemku v neprospech žalobcu v prípade, ak by žalobca uplatňoval ušlý zisk a nedosiahol ho z dôvodu zastavania pozemku, no v prípade bezdôvodného obohatenia sa vychádza z objektívneho protiprávneho stavu, ktorý zaviniel predchodca žalovaného a v spornom období ho ďalej, žalovaný aj udržiaval. Odvolací súd uviedol, že v zásade odmieta názor žalovaného mesta, že žalobca konal v rozpore s dobrými mravmi. Rozpor s dobrými mravmi, by mohol prichádzať do úvahy, ak by žalobca vlastnícke právo zneužil, neprimerane obmedzoval iných alebo škodil iným. V odôvodnení z prvostupňového súdu indikoval odvolací súd rozpor na jednej strane, že prvostupňový súd konštatoval, že postup žalobcu neodporuje dobrým mravom a priznáva mu právo vlastníka, no na druhej strane ho neprimeraným spôsobom diskvalifikuje oproti iným vlastníkom len preto, že kúpil pozemok už zastavaný.

9. Odvolací súd z uvedených dôvodov nevidel dôvod na tak zásadný rozdiel pri priznávaní rovnakého práva medzi predchodcami žalobcu a žalobcom samotným. Pritom rozdiel súvisí len v súvislosti so zmenou vlastníka. V tejto súvislosti poznamenal, že vec, o ktorú žalobcovi ide a pre ktorú nemôže reálne využívať, predstavuje pozemok a nie zastavaný pozemok. Žalobca uplatňuje právo k pozemku, a preto sa má komparatistika týkať porovnateľných pozemkov v danom mieste a čase z pohľadu, ako by sa dali na trhu využiť. Inými slovami povedané, mesto (žalovaný) zaberalo v spornom období pozemok a nie zastavaný pozemok. Odvolací súd teda vyjadril, že podľa jeho názoru žalobcovi prináleží právo na vydanie bezdôvodného obohatenia v zásade v rovnakom rozsahu ako u jeho predchodcu a na tak závažné ubratie tohto práva nevidí dôvod. Z uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok čo do už priznaného bezdôvodného obohatenia, zrušil rozsudok v zamietavom výroku a vec vrátil na ďalšie konanie. Uviedol, že povaha uplatneného nároku umožňuje rozhodnúť aj čiastočne a odvolací súd nemal pochybnosti, že trhové nájomné je vyššie, ako ho určil prvostupňový súd. Uložil prvostupňovému súdu zohľadniť trhové podmienky nájomných vzťahov v danej lokalite a v období, za ktoré sa žiada bezdôvodné obohatenie a priznať im relevanciu pri ustálení výšky bezdôvodného obohatenia s tým, že mal odpočítať právoplatne priznanú sumu.

10. Súd vo veci doplnil dokazovanie znaleckým posudkom.

11. Dňa 1.7.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a súd ďalej procesne postupoval podľa tohto zákona, nakoľko podľa jeho prechodných ustanovení, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti (§470 ods. 1 CSP). Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany (§ 470 ods. 2 CSP).

12. Súd prvej inštancie zistil tento skutkový stav veci:

13. Žalobca je zapísaný ako vlastníkom parcely S.-A. XXX/X orná pôda o výmere 266 m², k.ú. W., zapísané na LV č. XXXX. Žalobca túto nehnuteľnosť nadobudol na základe kúpnej zmluvy zo dňa 19.12.2006 od predávajúcich P. J., L. S. U. X. S.. Žalobca kúpil túto nehnuteľnosť za dojednanú kúpnu cenu 132.200,- Sk (po 44.000,- Sk za podiel každého spoluvlastníka). Žalobca prehlásil, že pozná stav predávanej nehnuteľnosti, nemá k nemu žiadne výhrady a uvedenú nehnuteľnosť kupuje v stave, v akom sa v prírode nachádza.

14. Na parcelu S.-A. XXX/X si uplatnili reštitučný nárok podľa zákona o pôde č. XXX/XX G.. X. S., bytom V., D. XX. Z listu zo dňa 28.12.1993 vyplýva, že bola uzatvorená dohoda o odovzdaní nehnuteľnosti

Záhradníckym a sadovníckym podnikom v Prešove a že súčasťou tejto dohody bolo aj odovzdanie parcely XXX/X. Predmetná parcela bola vyvlastnená otcovi Jozefa Karpenciho, pričom z výpovede X. S. vyplynulo, že parcela XXX/X nebola nikdy vyvlastnená, že táto nehnuteľnosť bola len v užívaní Záhradníckeho a sadovníckeho podniku Prešov. Jedná sa o úzku roľu, ku ktorej nebol prístup, resp. prístup bol len po cudzích pozemkoch. X. S. nikdy nedal súhlas na to, aby na jeho pozemku bola postavená cesta.

15. Zo správy Mesta Prešov zo dňa 18.1.2007 vyplýva, že na parcele žalobcu S.-A. XXX/X - orná pôda o výmere 266 m², k.ú. W., sa nachádza komunikácia. Táto bola odovzdaná do užívania v roku 1992 vtedajšiemu správcovi miestnych komunikácií Správe a údržbe miestnych komunikácií Prešov.

16. Podľa odborného vyjadrenia č. XXX/XXXX H.. Q. B., znalca v odbore stavebníctvo, nájomné za uvedenú parcelu za rok 2006 za 1 m² predstavuje 223,50 Sk za m².

17. Zo znaleckého posudku H.. P. S. vyplýva, že nájom za 1 m² uvedenej parcely za obdobie od 26.12.2009 do 31.12.2007 je 1,084 Eur za 1 m². Zo znaleckého posudku H.. X. E., V., Č.. XX/XXXX, ktorý predložil súdu žalobca, vyplýva, že všeobecná hodnota nájmu za tento pozemok za rok 2006 je 6,641 Eur za 1 m² za rok a za rok 2007 je 7,65 Eur za 1 m² za rok.

18. Zo znaleckého posudku č. XX/XXXX Slovenskej technickej univerzity v Bratislave vyplýva, že nájomné za 1 m² pozemku 418/2 orná pôda o výmere 266 m² je za rok 2006 1,143 Eur za 1 m² a za rok 2007 1,198 Eur za 1 m².

19. Žalobca predložil súdu viacero zmlúv z ktorých vyplýva, že za prenájom pozemkov v danej lokalite W. sa platí nájomné vo výške 11,62 až 16,67 Eur za 1 m² za rok. Predkladané zmluvy boli z obdobia rokov 2002 až 2010.

20. Listom zo dňa 10.4.2008 žalobca požiadal žalovaného o zaplatenie úhrady za bezdôvodné obohatenie spočívajúcej v užívaní parcely 418/2 bez právneho dôvodu. Žalobca žiadal odplatu za obdobie od 28.12.2006 do 31.12.2007 spolu vo výške 59.939,- Sk a to v lehote siedmich dní od doručenia výzvy. Mesto Prešov túto výzvu prevzalo 14.4.2008. Na tento list žalovaný reagoval listom zo dňa 16.7.2008, v ktorom uviedol, že predchádzajúci vlastníci pozemku nikdy nenamietali existenciu predmetnej komunikácie, teda s jej existenciou konkludentne súhlasili. Žalobca daný pozemok odkúpil už s vedomím že sa na ňom nachádza vybudovaná komunikácia. Táto komunikácia nie je využívaná na podnikateľské účely a Mesto Prešov s jej užívaním nemá žiaden prospech, preto má za to, že požadovaná náhrada za užívanie nehnuteľností vo výške trhového nájomného je v rozpore s dobrými mravmi.

21. Podľa doplnku znaleckého posudku č. 1 k znaleckému posudku č. XX/XXXX Slovenskej technickej univerzity v Bratislave, stavebná fakulta, Ústav súdneho znactva (č.l. sp. 807 a nasledujúce), ktorý mal za úlohu vyčísliť výšku nájomného za 1 m² pozemkov parcely evidovanej pod číslom XXX/X orná pôda o výmere 266 m² pred zmenou vykonanou ROEP na základe rozhodnutia D. Y. XX/XXXX - V. zo dňa 30.12.2013, zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX, nachádzajúcej sa v katastrálnom území W. za obdobie od 28.12.2006 do 31.12.2007 vrátane a za obdobie od 12.12.2008 do 1.7.2009, bolo vyčíslené nájomné za rok 2006 vo výške 11 eur/m², za rok 2007 11,07 eur/m², za rok 2008 12,05 eur/m², za rok 2009 13,90 eur/m². Spolu vo výške 4.995,48 eur.

22. Ústav súdneho znactva konštatoval, že vzhľadom k tomu, že na daný typ nehnuteľností (pozemkov) mal znalec k dispozícii dostatočné množstvo preskúmateľných podkladov pre porovnanie, bola porovnávací metóda zvolená ako najvhodnejšia pre stanovenie všeobecnej hodnoty nájmu pozemkov, nakoľko je znaleckým odhadom najpravdepodobnejšej ceny ku dňu ohodnotenia, ktorou by táto mala dosiahnuť na trhu v podmienkach voľnej súťaže, pri poctivom predaji, keď kupujúci aj predávajúci konajú s patričnou informovanosťou i opatrnosťou a s predpokladom, že cena nie je ovplyvnená neprímeranou pohnútkou. Znalecká organizácia vychádzala z toho, že ide o pozemok zastavaný miestnou komunikáciou a znalec prevzal zo spisu technickú dokumentáciu - geometrický plán, ktorý bol pri ohliadke porovnaní so skutkovým stavom, znalec vychádzal z toho, že pozemok je v zastavanom území mesta Prešov parcela sa nachádza medzi diaľnicou „Prešov - Košice“ autosalónom Škoda. Okolie nezastavané sídlami firiem a dostupnej vzdialenosti sú úrady mestského a nadmestského významu. Hromadná doprava je v tejto mestskej časti reprezentovaná autobusmi, pričom do centra má trvať doprava 10 minút a v závislosti od dopravnej situácie. Znalecká organizácia zobrala do úvahy hlavné faktory, a to ekonomické, polohové a fyzické a pri stanovení jednotkovej všeobecnej hodnoty nájmu pozemkov znalec vychádzal zo zmlúv o nájme poskytnutých zadávateľom a aj žalobcom v znaleckom posudku, z daných zmlúv konštatoval, že boli vypočítané priemernej jednotkové hodnoty nájmu pozemkov v posudzovanom období, získané podklady boli v dostatočnom počte a konštatoval, že sú preukázateľné, identifikovateľné a hodnoverné. Znalcom boli vylúčené podklady, ako potvrdenia

realitných kancelárií a nájomné zmluvy, ktoré boli uzatvorené značne v inom období, ako bolo požadované stanoviť uznesením súdu.

23. Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“), kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodhodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

24. Podľa § 4 ods. 1 zák. č. 66/2009 Z.z. o niektorých opatreniach pri majetkovoprávnom usporiadaní pozemkov pod stavbami, ktoré prešli z vlastníctva štátu na obce a vyššie územné celky a o zmene a doplnení niektorých zákonov - Ak nemá vlastník stavby ku dňu účinnosti tohto zákona k pozemku pod stavbou zmluvne dohodnuté iné právo, vzniká vo verejnom záujme k pozemku pod stavbou užívanému vlastníkom stavby dňom účinnosti tohto zákona v prospech vlastníka stavby právo zodpovedajúce vecnému bremenu, ktorého obsahom je držba a užívanie pozemku pod stavbou, vrátane práva uskutočniť stavbu alebo zmenu stavby, ak ide o stavbu povolenú podľa platných právnych predpisov, ktorá prešla z vlastníctva štátu na obec alebo vyšší územný celok. Podkladom na vykonanie záznamu o vzniku vecného bremena v katastri nehnuteľností je súpis nehnuteľností, ku ktorým vzniklo v prospech vlastníka stavby právo zodpovedajúce vecnému bremenu.

25. Podľa § 4 ods. 2 zák. č. 66/2009 Z.z. -Vlastník pozemku pod stavbou je povinný strpieť výkon práva zodpovedajúceho vecnému bremenu do vykonania pozemkových úprav v príslušnom katastrálnom území.

26. Podľa § 563 OZ, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

27. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

28. Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2008 výška úrokov z omeškania je dvojnásobok diskontnej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k 1. dňu omeškania v s plnením peňažného dlhu.

29. Podľa § 149 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) - Prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

30. Podľa § 150 ods. 1,2 CSP - Strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia.

31. Podľa § 151 ods. 1,2 CSP - Skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

32. Podľa § 152 CSP - Hmotnoprávna námietka je právny úkon strany spôsobujúci zmenu, zánik alebo oslabenie práva protistrany.

33. Súd vo veci po zrušení prvého rozsudku doplnil dokazovanie, oboznámil sa s listinnými dôkazmi, ako aj oboznámil sa so všetkými prostriedkami procesného útoku a procesnej obrany, ktoré strany v konaní predniesli.

34. V danom prípade bolo preukázané, že na parcele č. XXX/X o výmere 266 m² bola postavená miestna komunikácia bez súhlasu vlastníka pozemku. Táto bola odovzdaná do užívania v roku 1992 vtedajšiemu správcovi miestnych komunikácií - Správe a údržbe miestnych komunikácií Prešov. Z výsluchu svedka X. S. (predchádzajúceho vlastníka) vyplynulo, že tá časť parcely č. XXX/X, ktorá je teraz zastavaná komunikáciou, nikdy nebola vyvlastnená. Časť nehnuteľností bola vydaná na základe reštitučného nároku vzneseného, podľa zákona č. 229/1991 Zb. o pôde. V konaní neboli predložené dôkazy svedčiace o tom, že nehnuteľnosť bola vyvlastnená. Súd vychádzal z viazanosti návrhu a v tomto konaní sa žalobca domáhal vydania bezdôvodného obohatenia spočívajúceho v tom, že žalovaný užíva pozemok žalobcu bez toho, aby na to mal nárok. Skutočnosť, že žalovaný užíva pozemok žalobcu bez právneho titulu, bola v konaní preukázaná.

35. Po rozhodnutí vo veci rozsudkom č.k. 13C 217/08-445 zo dňa 6.2.2012, ktorý bol odvolacím súdom potvrdený vo vyhovujúcom výroku č.k. 6Co 75/2012-514 zo dňa 11.12.2012, zostáva nezmenené, že je vlastníkovi nehnuteľnosti zastavanej stavbou v zásade potrebné ako bezdôvodné obohatenie priznať všeobecnú hodnotu nájmu takéhoto pozemku.

36. Po vyjadrenom právnom závere odvolacieho súdu, ktorý uviedol, že nevidí dôvod na zásadný rozdiel pre priznanie rovnakého práva medzi predchodcami žalobcu a žalobcom samotným a preto sa má komparatistika týkať porovnateľných pozemkov v danom mieste a čase z pohľadu, ako by sa dali na trhu využiť, súd prvej inštancie vykonal dokazovanie doplnkom znaleckého posudku, v zmysle ktorého znalecká organizácia pri stanovení jednotkovej všeobecnej hodnoty nájmu pozemku vychádzala zo zmlúv o nájme poskytnutých žalobcom (obe sporové strany boli vyzvané, aby súdu predložili pre potreby znaleckého posudku vhodné podklady, čo využil len žalobca). Znalecká organizácia konštatovala, že získané podklady boli v dostatočnom počte, preukázateľné, identifikovateľné a hodnoverné, pričom boli vylúčené podklady tvorené potvrdeniami realitných kancelárií a nájmnými zmluvami, ktoré neboli uzatvorené v skúmanom období. Stanovila všeobecnú hodnotu nájmu nehnuteľnosti za rok 2006 vo výške 11 eur/m², za rok 2007 vo výške 11,07 eur/m², za rok 2008 vo výške 12,05 eur/m², za rok 2009 vo výške 13,90 eur/m².

37. Žalobca žiadal za rok 2006 bezdôvodné obohatenie v rozsahu štyroch dní od 28.12.2006 do 31.12.2006 a od 1.1.2007 do 31.12.2007 - 7,42 eur za m². Keďže ide o sporové konanie, ktoré je ovládané princípom dispozičným, podľa § 216 ods. 1 CSP je súd viazaný žalobným návrhom žalobcu. Zároveň nejde o konanie, v ktorom by súd bol oprávnený prisúdiť viac, ako žalobca žiada (§ 216 ods. 2 CSP). Preto aj keď z vykonaných dôkazov vyplynula vyššia všeobecná hodnota nájmu za sporné pozemky pre roky 2006, 2007, 2009, nemôže súd pri svojom rozhodovaní tento návrh prekročiť. Súd priznal bezdôvodné obohatenie vo výške uplatnenej, teda 1.989,61 eur po odpočítaní priznanej sumy z rozsudkom č.k. 13C 217/08-445, 322 eur spolu s príslušenstvom, čo predstavuje sumu 1-667,61 eur za obdobie od 28.12.2006 do 31.12.2007.

38. List bol žalovanému doručený 14.4.2008, lehota teda uplynula 21.4.2008 a od 22.4.2008 je žalovaný v omeškaní a je povinný platiť aj úrok z omeškania. Z uvedeného dôvodu súd priznal žalobcovi sumu 1.667,61 eur s úrokom z omeškania.

39. Po rozšírení žalobného návrhu doručeného súdu dňa 12.12.2012, žalobca žiadal bezdôvodné obohatenie za obdobie od 12.12.2008 do 12.12.2012, odôvodňujúc jeho výšku znaleckým posudkom H.. Q. B. Č.. XXX/XXXX, vo výške 12,78 eur/m².

40. Ohľadne tohto nároku žalovaný vzniesol námietku premlčania (viď zápisnica z pojednávania 26.3.2015 - č.l. sp. 628). Pokiaľ ide o nárok uplatnený od 1.7.2009, mal za to, že tu došlo k zriadeniu zákonného vecného bremena, podľa ustanovení zákona č. 66/2009 Z.z. a nárok uplatnený titulom bezdôvodného obohatenia, teda považoval za nedôvodný.

41. Žalobca trval na tom, že na danú právnu vec sa vzťahuje 4-ročná premlčacia doba s poukazom na skutočnosť, že sa jedná o záväzkový vzťah, ktorý podlieha Obchodnému zákonníku, uvedené pozemky má žalobca vložené v podnikaní. Poukazyval na to, že žalobca ako podnikateľ koná vo vlastnom mene za účelom dosiahnutia zisku a žalovaný užíva predmetné nehnuteľnosti na zabezpečenie verejných potrieb.

42. Vo veciach je nutné poukázať, že zo strany samotného žalobcu (č.l. sp. 224, viď zápisnica zo dňa 26.4.2010) bolo súdu predložené rozhodnutie o umiestnení stavby zo dňa 24.8.1982 a následne o vydaní stavebného povolenia zo dňa 14.3.1983 a kolaudačné rozhodnutie zo dňa 12.2.1992 a bolo konštatované, že tieto rozhodnutia sa určite týkajú nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom tohto konania teda, že pôvodná parcela č. 418/2 je súčasťou komunikácie, ktorá bola vybudovaná ako investícia súvisiaca so stavbou III/06810 Prešov - Vysieľač, privádzač nad D1 „Prešov - Ličartovce“.

43. Ide teda o stavbu povolenú podľa vtedy platných právnych predpisov, ktorá prešla z vlastníctva štátu na obec a od 1.7.2009 teda vzniklo zákonné vecné bremeno vlastníka takýchto stavieb pozemku zákonom č. 66/2009 Z.z. o niektorých opatreniach pri majetkoprávnom usporiadaní pozemkov pod stavbami, ktoré prešli z vlastníctva štátu na obce a vyššie územné celky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (§ 4 ods. 1).

44. V období predchádzajúcom pred účinnosťou tohto zákona došlo k bezdôvodnému obohateniu žalovaného na úkor žalobcu. Pokiaľ ide o toto bezdôvodné obohatenie, toto je konštruované v Občianskom zákonníku ako záväzkovo právny vzťah medzi tým, kto sa na úkor iného obohatil a tým na úkor koho došlo k bezdôvodnému obohateniu. Žalobca zmeneným návrhom žiadal bezdôvodné obohatenie od 12.12.2008 do 12.12.2012, žalobný návrh bol na súd podaný osobne dňa 12.12.2012.

45. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za 2 roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

46. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, najneskôr sa právo na vydanie plnenia bezdôvodného obohatenia premlčí za 3 roky, ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za 10 rokov odo dňa, kedy nemu došlo.

47. Žaloba bola doručená súdu dňa 12.12.2012, nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia teda do 12.12.2010 je premlčaný, s tým, že od 1.7.2009 vzniklo tzv. zákonné vecné bremeno.

48. Pri posudzovaní dôvodnosti uplatnenej námietky premlčania súd postupoval podľa občiansko-právnej úpravy premlčania a nie úpravy v Obchodnom zákonníku podľa tvrdenia žalobcu, nakoľko predmetom sporu nie sú nároky vyplývajúce zo záväzkových vzťahov štátu, územnosprávnej jednotky alebo inej verejno-právnej inštitúcie pri zabezpečovaní verejných potrieb alebo vlastnej prevádzky, ale ide o nároky vyplývajúce z vlastníctva stavby umiestnenej na cudzom pozemku.

49. Pri premlčaní práva na vydanie bezdôvodného obohatenia je stanovená kombinovaná premlčacia doba, a to subjektívna a objektívna, pričom ich začiatok je stanovený odlišne na sebe nezávisle, ale subjektívna premlčacia doba môže plynúť iba v rámci objektívnej premlčacej doby, ktorú nemožno prekročiť.

50. Pre začiatok plynutia dvojročnej subjektívnej premlčacej doby je rozhodujúci deň, keď sa oprávnený skutočne dozvedel, že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto na jeho úkor bezdôvodné obohatenie získal. Pre začiatok plynutia objektívnej trojročnej premlčacej lehoty je rozhodujúci okamih, keď k získaniu bezdôvodného obohatenia skutočne došlo.

51. Použitie ustanovení Občianskeho zákonníka pri posudzovaní námietky premlčania bezdôvodného obohatenia aplikoval aj Krajský súd v Prešove v rozhodnutí č.k. 6Co 93/2016 zo dňa 14.7.2016 v obdobnej právnej veci (tiež bezdôvodného obohatenia za užívanie pozemkov).

52. Čo sa týka obdobia od 1.7.2009, súd dospel k záveru, že právo na zaplatenie finančnej náhrady za zriadenie vecného bremena je majetkovým právom, vlastník pozemku má možnosť domáhať sa náhrady za zriadenie vecného bremena, ktorý nárok však podlieha premlčaniu v zmysle § 100 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka tak, že platí všeobecná premlčacia doba v trvaní troch rokov, ktorá plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

53. Nárok žalobcu na náhradu za užívanie predmetných pozemkov uplatnený za obdobie od 1.7.2009 do 12.12.2012, ktoré nazval ako „nájomné“ (viď návrh č.l. sp. 521), treba podľa názoru súdu posúdiť podľa zák. č. 66/2009 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='66/2009%20Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, ktorý nadobudol účinnosť dňa 1.7.2009. Nie je sporné, že žalovaný je vlastníkom stavby cesty III. triedy na základe zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách s účinnosťou od 1.1.2004.

54. Vzhľadom na to žalovanému dňom 1.7.2009 vzniklo k predmetným pozemkom v jeho prospech právo zodpovedajúce vecnému bremenu, ktorého obsahom je držba a užívanie predmetných pozemkov (§ 4 ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='66/2009%20Z.z.%25234'&ucin-k-dni='30.12.9999'> zák. č. 66/2009 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='66/2009%20Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'>).

55. Ustanovenie § 4 ods. 1 zák. č. 66/2009 Z.z. je jedným z tých, ktoré v zmysle § 151o Občianskeho zákonníka konkretizuje možnosti zriadenia vecného bremena zo zákona.

56. Vecné bremená zriaďované zákonom nemajú celkom totožný charakter s režimom zmluvných vecných bremien, pretože sa riadia špeciálnou právnou úpravou upravujúcou činností, k realizácii ktorých vznikli. Ak špeciálna úprava o zriadení vecného bremena zo zákona neobsahuje riešenie týkajúce sa náhrady za obmedzenie vlastníckeho práva, táto situácia je riešiteľná aj využitím článku 11 ods. 4 Listiny základných práv a slobôd, z ktorého vyplýva, že obmedziť vlastnícke právo je možné len za náhradu.

57. Finančná náhrada za vznik vecného bremena je nepochybne jednorazová a nemá charakter opakujúceho sa plnenia, čo vyplýva aj zo spôsobu jej výpočtu upraveného vo vyhl. č. 492/2004 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='492/2004%20Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, v zmysle ktorého sa výpočet všeobecnej hodnoty vecného bremena vykoná tak, že práva spojené s nehnuteľnosťou sa odhadnú zistením výhody, ktorú tieto práva prinášajú oprávnenému v období jedného roka a hodnota tejto výhody sa násobí pri právach časovo neobmedzených 20-timi a pri právach časovo obmedzených počtom rokov, počas ktorých má právo trvať, najviac však 20-timi.

58. Vznik tohto vecného bremena zo zákona je treba považovať za usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemkom pod stavbami vo vlastníctve obce, ktoré prešli do vlastníctva obce podľa osobitných predpisov. Ak nemá vlastník stavby, ku dňu účinnosti tohto zákona, pozemku pod stavbou zmluvne dohodnuté iné právo, vzniká vo verejnom záujme k pozemku pod stavbou užívanému vlastníkom stavby dňom účinnosti tohto zákona v prospech vlastníka stavby právo zodpovedajúce vecnému bremenu, ktorého obsahom je držba a užívanie pozemku pod stavbou vrátane práva uskutočniť stavbu alebo zmenu stavby, ak ide o stavbu povolenú podľa platných právnych predpisov, ktorá prešla z vlastníctva štátu na obec. Toto vecné bremeno vzniklo odo dňa účinnosti zákona č. 66/2009 Z. z. <aspi://module='ASPI'&link='66/2009%20Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, teda dňom 1.7.2009, čo vyplýva z čl. V predmetného zákona.

59. Tento nárok je iba jeden a má ho len ten vlastník zaťaženého pozemku, ktorý túto nehnuteľnosť vlastnil v čase vzniku vecného bremena, teda k účinnosti zákona 66/2009 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='66/2009%20Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, t.j. ku dňu 1.7.2009. Na základe vyššie uvedeného je teda nesporné, že žalobca na základe vyššie uvedeného by mal nárok na finančnú náhradu za vznik vecného bremena, nakoľko však žaloba bola podaná dňa 12.12.2012, súd nemohol túto finančnú náhradu priznať, a to z dôvodu vznesenej námietky premlčania.

60. Súd nepopiera, že právo na zriadenie vecného bremena sa nepremlčuje, s tým možno len súhlasiť. Avšak v konaní nešlo o zriadenie práva zodpovedajúceho vecnému bremenu, ktoré bolo zriadené zo zákona, ale išlo o vyplatenie finančnej náhrady za toto zriadenie, čo nepochybne je odlišnou skutočnosťou s poukazom na vyššie uvedené dôvody.

61. Je potrebné však uviesť, že žalobca, ako vlastník veci, ku ktorej má obmedzené vlastnícke právo, teda oslabené (ale takú vec sa sám rozhodol si kúpiť, pretože je nepochybné, že komunikácia v čase, kedy si vec kupoval už tam postavená bola), má stále možnosť, požiadať žalované mesto o usporiadanie vlastníckych vzťahov, napr. zámennou zmluvou, a tak toto obmedzenie si kompenzovať (viď § 2 zák. č. 66/2009 Z.z.), keďže možnosť uplatniť si majetkové právo formou finančnej náhrady zmeškal. Tým má súd za to, že je vyriešená aj určitá rovnováha v právach a povinnostiach medzi žalobcom a žalovaným a najmä motivácia, aby sa problém stavby na cudzom pozemku riešil v zmysle ust. § 2 a § 3 zák. č. 66/2009 Z.z., čím by sa predišlo aj špekulatívnemu skupovaniu takýchto nehnuteľností (t.j. s iným vlastníkom stavby a iným vlastníkom pozemku).

62. Z týchto dôvodov súd žalobu v časti nároku uplatneného od 12.12.2008 zamietol.

63. Čo sa týka argumentácie žalovaného poukazovaním na rozhodnutie Krajského súdu v obdobnej právnej veci č.k. 6Co 93/2016 zo dňa 14.6.2016, tu súd poukazuje na to, že bol viazaný vyjadreným právnym názorom odvolacieho súdu v tejto konkrétnej právnej veci a nie je vecou súdu prvej inštancie hodnotiť nejednotnosť v procese rozhodovania všeobecne súdov vyššieho stupňa, aj keď samozrejme zjednotenie právnych názorov, by rozhodne prispelo k právnej istote občanov Slovenskej republiky aj z pohľadu na tak často odkazovanú „spravodlivosť“. Výnimky z ustálenej rozhodovacej súdnej praxe by mali skutočne byť výnimočné.

64. Podľa § 251 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

65. Podľa § 255 ods. 1, 2 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

66. Podľa § 262 ods. 1, 2 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, o nároku náhrady trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

67. V danej právnej veci sa žalobca domáhal zaplata celkom sumy 15.587,53 eur (v pôvodnom žalobnom návrhu sumy 1.989,61 eur a v návrhu doručenom súdu dňa 12.12.2012 sumy 13.597,92 eur). úspešný bol v časti zaplata sumy 1.989,61 eur, čo predstavuje 15 % úspechu a 85 % neúspechu, pomeru úspechu a neúspechu je teda 70 %, preto súd priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 70 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Prešov.

Podľa § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Ak žalovaný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku.